

hdžež wón bě, pšchińdžeču hnydom ja nim keklerjo, herzy a tajzy, kiž mějachu něšto žadne widžecž. Tež da sam ja swoje pjenjesy žerdže nastajecž, po kotrychž młody lud horje lažesche; da pšciprawu natwaricž, so móžachu kehele kulecž a s prókami do hodlerja tšelecž a schtóž bě trjechiš, dosta někajku blyskotatu wěz abo póprjanž. Něšto wot wotpuštownych pjenješ bu k temu nałożene, so by so někajka lóterija hrała, tež kupi swinjo abo woła abo zašty a tyfanzy a da je wufulecž. Na tajke waschnje so wscho k njemu cžišcžešche. Tak dha bě tam wonka pšched wrotami wješeke žiwjenje a ludžom so ta wěz wubjernje lubjesche, Teželej pak najbóle.

2. Hamor na durjach hrodowskeje zyrkwje.

Schtóž s ludom derje měnesche, a schtóž mějesche kšheszczijanske póšnacže, rudžesche so, so so tajke wězy stachu, a so bu lud na tajke schibaše waschnje wo swoje pjenjesy wujebany, wjele bóle pak teho dla žašcžachu, so lud wo swoje duchowne sbože pšchińdže. Nichtón pak to bóle a hlubšcho njesacžu, hacž našch Dr. Marcžin Luther. Wón měnesche, so je to hrěch, kiž k njebešam woła; a temu bě tež tak. Hižom w lécže 1516, jako do Grimy pšchińdže a blyšesche, kajke wězy bě Težel we Worzynje cžiniš, sawoła pošny hněwa: „Nětk pak chzu do teho bubona džeru scžinicž, je-li so Bóh sechze!“ Wón teho dla na někotrych biskopow listy napiša a jich naležnje prošesche, so bychu tola temu bjesbóžnemu cžinjenju Teželowemu kónž cžinili. Ale jeni jemu na to ani nje-wotmolwichu, drusy pak pišachu, so to jeho ničžo njestara, a so so do teje wězy měšhecž nima.

Duž počža Luther pšhecžiwu temu sjawnje wustupowacž w přédowanju, a hdžež hewaš móžesche, tamasche nješnicžomne, bjesbóžne rycže tamneho wotpuštowneho kšla-